

Geachte lezer,

Een korte situatieschets. Ik ben moeder van twee schoolgaande kinderen. Mijn oudste deed en doet het prima op school, zowel op de basisschool als op het voortgezet onderwijs. Thuis zie ik veel overeenkomsten tussen mijn kinderen. Maar mijn jongste komt op de basisschool helemaal niet uit de verf. Hij laat op school niet zien wat hij kan. Het huidige onderwijssysteem past hem niet. Tijdens de coronacrisis hebben we ervaren wat thuisonderwijs voor hem kan doen. En dan bedoel ik echt thuisonderwijs, want ik heb de methodes van school losgelaten, omdat hij daar niks mee leek te kunnen en ben een zoektocht gestart naar wat hij dan wel nodig heeft. In korte tijd heb ik specifieke kennis en vaardigheden opgedaan waarmee ik mijn kind kan helpen. Mijn kind zit nu beter in zijn vel, heeft weer motivatie om iets te leren en ontwikkelt zich weer.

Graag zou ik doorgaan met thuisonderwijs geven en mijn kind wil graag thuisonderwijs blijven krijgen, in elk geval totdat hij naar het voortgezet onderwijs kan. Daarvoor zou ik graag een aantal punten in het voorliggende wetsvoorstel gewijzigd zien.

Thuisonderwijs zou ook mogelijk moeten zijn na schoolgang en ook op grond van andere dan richtingsbezwaren, zoals bezwaren tegen de manier van onderwijs, de methodes en/of het ontbreken van (toegang tot) passend onderwijs naar mening van de ouders.

Met de in dit voorstel genoemde inhoudelijke, administratieve, pedagogische en didactische eisen en strenge controle gaat thuisonderwijs mijns inziens te veel op schoolonderwijs lijken. Terwijl ik thuisonderwijs juist graag als een echt alternatief voor schoolonderwijs erkend zou willen zien, met de daarbij behorende vrijheden en flexibiliteit om het onderwijs op een andere manier, in een ander tempo en met deels andere inhoud, gericht op de interesses en talenten van het kind, in te kunnen richten. Juist ook met betrokken andere volwassenen en kinderen die elk op hun eigen manier en met hun eigen expertise kunnen bijdragen aan de ontwikkeling en de kennis van een kind.

Toets eenmalig de basiseisen aan thuisonderwijzers. Vertrouw verder op de ouders, elke ouder wil het beste voor zijn/haar kinderen. Ikzelf ben autodidact op het gebied van didactische vaardigheden en heb verder specifieke kennis en vaardigheden opgedaan om mijn kind te kunnen helpen om op zijn eigen manier te leren.

Controle op veilig thuisonderwijs is er voldoende. Nu mijn kind overal met me mee gaat, zijn veel mensen in mijn omgeving geïnteresseerd en betrokken, op een hele positieve manier. Verder zijn er genoeg kritische anderen in de samenleving die kunnen signaleren als dat nodig is, zoals familie en kennissen, burens, clubs en jeugdzorg.

Ik hoop van harte dat thuisonderwijs een volwaardig en voor iedereen toegankelijk alternatief wordt voor schoolonderwijs.